

rigtigt at fremsætte det i Thinget, og det skulde glæde mig, hvis flere af det ærede Things Medlemmer vilde erklære sig ganske i samme Retning.

Stampe: Den ærede næstsidste Taler (S. Sørensen) har omtalt en Uttring, som jeg skulde have udtalt under Gaarsmødet, nemlig at Staten, ifald dette Lovforslag gaaer igjennem, bortskænker en Deel af sin Formue. Denne Uttring har jeg ogsaa brugt, og skøndt jeg ikke troede at behøve at anføre noget Beviis eller nogen Autoritet for dens Rigtighed, har jeg dog paaberaabt mig den ærede Domainedirecteurs Autoritet. Den samme ærede Taler har derhos selv i sit Foredrag beviist, at jeg meget vel kunde paaberaabe mig denne Autoritet, og jeg finder det altsaa, efter den Afgjættelse, jeg har for den ærede Domainedirecteurs store Indsigt i disse Sager, ufornuødent at anføre noget videre Beviis for, at min Uttring efter min Overbeviisning er stemmende med Sandhed.

Jeg skal derefter blot tillade mig at yttre, at jeg agter at stemme imod Loven uden nogen Reservation, og det efter min Overbeviisning i Statskassens Interessse.

Blechingberg: Da § 1 ikke har faaet den Forandring, som den efter min Overbeviisning burde have, stemmer jeg imod Loven.

Orsted: Jeg ligeledes.

Proc. Petersen: Ja, jeg ogsaa.

Trefschow: Det kan under visse Forhold være meget smukt at give af sit Eget; men det er saare betænkeligt at tiltage sig den Ret, at give af Andres. Imidlertid skjøner jeg ikke rettere, end at det ærede Thing, hvis det giver sin Stemme til det Lovforslag, der her er det forelagt, vil tiltage sig en saadan Ret, idet den ligefrem formindsker Statens Formue med henved 2 Millioner Rigsbankdaler, hvilke den indirecete tager af alle Statsydernes Lomme, og det gjør Thinget paa en Tid, da man har været nødt til at optage ikke ubetydelige Laan i Udlandet, da Finantsernes Resourcer ere udtømte, og da der er os bebudet nye og svære Skattepaalæg, med Hensyn til hvilke det desværre er at vente, at Evnen til at udrede dem ikke vil være saa stor, som den tidligere har været, om end det danske Folk

ifølge sin naturlige Belvillie vistnok af yderste Magt vil bestræbe sig for at udrede, hvad der udfordres til Afholdelsen af Statens Fornødenheder. Jeg har ikke kunnet komme til den Overbeviisning, at den Klasse af Medborgere, som man med saa betydelig Opoffrelse vil begunstige paa andre Medborgeres Bekostning, har Adkomst dertil, enten efter en historisk eller en juridisk Ret. Jeg veed heller ikke rettere, end at der ikke er paaberaabt nogen saadan, men at man alene har beraabt sig paa, at Billighed talte for at tilstaae dem det, som Lovforslaget gaaer ud paa. Jeg har fundet, at Fæsterne paa Krongodset, saavel de ældre som de yngre, ere behandlede med særdeles Mildhed, og at der er skeet for deres Forhold som Fæstere store Opoffrelser for dem fra Statskassens Side. De fleste af disse Bønder have været hoverisfrie, og baade med Hensyn til Indfæstningerne og med Hensyn til Landgilden ere de blevne behandlede paa en saare lempelig Maade. De have desuden nydt Godt af, at deres Herkskab, som var Kronen, har afholdt endeel Udgifter, som ellers falde de almindelige Fæstere til Last, eller i det Mindste deelt Byrden i den Henseende med dem. De have endvidere været saaledes begunstigede derved, at der har været givet dem Afgang i en lang Arrække til at kunne tilforhandle sig deres Steder som Eiendom, og det paa særdeles billige Vilkaar. Naar de ikke have gjort dette, naar de, saaledes som paa Ddsherreds Gods, hvad der er in confesso, have foretrukket at modtage en Afstaaelsessum for deres Fæstegaarde ved at overdrage samme til Andre, saa forekommer det mig at være saa langt fra, at man dertil kunde søge nogen Grund til at udstrække de Begunstigelser, som der ikke har været gjort Brug af, at man tværtimod med Føie kunde paaberaabe sig, at, eftersom de i en saa lang Arrække ikke have været benyttede, maatte man nu ogsaa kunne gjøre Ende derpaa. Sammenligner man dernæst Fæsternes Naar paa Krongodserne med andre Statsborgeres, finder man, at de idetmindste ere ligesaa gode som disse; de have et anstændigt og et for Livstid sikkert Udkomme; thi et saadant tør jeg paastaae, at Fæsternes paa Krongodserne ere i Bestodelse af, og deres Vilkaar ere ulige bedre